

A Gedaanteverandering van de Heer
M. Assumpta
6 augustus 2023

Eerste lezing (Dan. 7, 9-10.13-14)

Uit de Profeet Daniël.

In een droom zag ik dat er tronen werden geplaatst
en dat een hoogbejaarde zich neerzette.
Zijn gewaad was wit als sneeuw en zijn hoofdhaar blank als wol.
Zijn troon bestond uit vlammen, de wielen ervan uit laaiend vuur.
Een stroom van vuur welde op en vloeide voor Hem uit.
Duizendmaal duizenden dienden Hem
en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Hem.
De rechters zetten zich neer
en de boeken werden geopend.
En dan zag ik iemand komen, op de wolken van de hemel.
Hij geleek op een mens.
Hij stapte op de hoogbejaarde toe en werd voor Hem geleid.
Aan deze mens werd dan luister en koninklijke macht gegeven.
Alle volken, stammen en talen brachten Hem hun hulde.
Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij die nooit vergaat, zijn koninkrijk gaat nooit te gronde.

Tweede lezing (2 Petr. 1, 16-19)

Uit de tweede brief van de heilige apostel Petrus.

Zusters en broeders,
toen ik jullie heb verteld over de komst van onze Heer Jezus en van zijn betekenis,
was dit niet gebaseerd op mooie verzinsels.
Wat ik jullie vertelde
heb ik met eigen ogen gezien, namelijk Jezus' stralende persoonlijkheid.
Door God de Vader zelf werd zijn betekenis ons immers aangewezen.
Wij hebben Hem vanuit de hemel horen zeggen: "Dit is mijn Zoon, van wie Ik heel veel houd.
Hij is mij tot vreugde."
Dit gebeurde toen wij samen met hem op de heilige berg waren.
Op dat moment kreeg voor ons het woord van de profeten nog meer betekenis.

Evangelie (Mt. 17,1-9)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs.

Eens beklommen Jezus en zijn leerlingen Petrus, Jakobus en Johannes een hoge berg.
Ze wilden eens alleen zijn, weg van de dagelijkse beslommeringen.
En ze zagen ineens Jezus in een heel andere gedaante.
Ze zagen dat zijn gezicht straalde, en ook zijn kleren leken witter dan ooit.
En tot hun verbazing zagen ze ook Mozes en Elia bij hem staan, en met hem spreken.
Vol enthousiasme riep Petrus uit: 'Laten we hier drie tenten bouwen, één voor jou, één voor Mozes en één voor Elia.'
Hij had dit nog maar net gezegd, of ze werden omgeven door een lichtgevende wolk.
En uit die wolk klonk een stem, die zei: "Ja, Jezus is mijn zoon, hij is mij tot vreugde, ik hou van hem. Luister maar naar wat hij jullie zegt."
De leerlingen wierpen zich neer op de grond, ze waren bang.

Maar dan voelden ze hoe Jezus hen bij de schouder nam, en zei: "Sta op. Jullie moeten niet bang zijn."

Ze keken op, en alles was weer als voorheen, ze zagen alleen nog Jezus.

Toen ze weer van de berg afdaalden, zei Jezus: "Je moet daar met niemand over praten, ze zullen het toch maar kunnen begrijpen als ze zullen zien dat zelfs de dood mijn boodschap niet klein zal krijgen."

Homilie

Z en B,

Op dit eigenste moment worden in Portugal de driejaarlijkse Wereldjongerendagen afgesloten met een misviering, voorgegaan door paus Franciskus.

Meer dan een miljoen jongeren hebben er meerdere intense en enthousiaste dagen beleefd rond geloof en vriendschap.

In de krant van woensdag noemde De Tijd het evenement 'Katholiek Tomorrowland'.

Ik weet niet of zij dat al dan niet spottend bedoelden, maar eigenlijk is die naam nog niet zo slecht gekozen.

De waarde van zo een gebeuren moet immers niet blijken op het moment zelf, maar achteraf; niet vandaag, maar morgen, tomorrow.

Want op zo een dagen voelt iedereen zich opgenomen in een massabeleving, gedrenkt in een bepaalde sfeer, en gedragen door het enthousiasme van vrienden.

En dat begeestert de deelnemers om een nieuwe weg in het leven te willen inslaan.

Maar of dat wel zo is zal morgen - tomorrow - moeten blijken, wanneer al die jonge mensen terug thuis zijn gekomen.

Zullen zij dan echt anders gaan leven?

Dit is een vraag, die ook aan de orde is wanneer mensen op bedevaart gaan, of een retraite doormaken, of zich enkele dagen in een abdij terugtrekken.

Je kunt hetzelfde zelfs zeggen over de zondagsmis.

Telkens trekt men zich een langere of kortere tijd terug uit het dagelijkse leven, en komt men tot een dieper besef van de zin van zijn leven, van wat van hem/haar verwacht wordt, waar men Gods aanwezigheid in zijn/haar leven kan ervaren.

Maar hoe diep geworteld dit besef dan wel is, moet blijken wanneer men de confrontatie met het leven van alledag aangaat.

Zo mogen we ook de lezingen van deze zondag begrijpen.

Drie maal gaat het over een intense religieuze ervaring: de profeet Daniël die duizenden ziet samenkomen om God hulde te brengen, Petrus die vertelt over zijn ervaring op de berg, en Matteüs die deze bergervaring beschrijft.

Een berg is bij uitstek een plaats om alleen te zijn, door niets gestoord, met een prachtig zicht op Gods oneindige natuur.

Het is inderdaad een ideale plaats om zich even bezinnend terug te trekken.

Daar maakte ook Jezus gebruik van en trok met zijn drie voornaamste apostelen, Petrus, Johannes en Jacobus, de bergen in.

Het moet een sterk moment zijn geweest, waarin de apostelen een klaarder inzicht kregen in de kern van Jezus' boodschap en handelen.

Het drong tot hen door dat hij het had over een heel andere God dan wat de farizeeën en de Schriftgeleerden hen voorhielden.

Een God van liefde, zoals die zich aan Mozes had bekend gemaakt: ik zal er zijn.

Een God van gerechtigheid zoals die Elia op weg zette om de strijd aan te gaan met de corrupte koning Achab en zijn vrouw Izebel.

Dit moment greep hen zo aan dat ze het wilden vasthouden: 'laat ons hier drie tenten bouwen, laat ons hier blijven, hier op de berg.'

Maar onmiddellijk beseften ze dat dit een absurde gedachte was.

En een innerlijke stem zegde hen: 'als je zo enthousiast bent over Jezus, gedraag je dan zoals hij.'

En Jezus nam hen bij de hand en daalde met hen de berg af, terug naar de andere apostelen, terug naar de mensen, terug naar het leven van elke dag.

Om er – gesterkt door deze bergervaring – mensen te zijn van liefde en gerechtigheid.

Z en B,

Mensen hebben sterke momenten nodig: feesten, ritën, vieringen, bedevaarten.

Het zijn momenten van bemoediging, en nieuwe begeestering.

Maar ze hebben geen waarde als ze niet gepaard gaan met een rechtvaardig handelen.

Integendeel, zo een momenten moeten ons juist op weg zetten om liefde en gerechtigheid vorm te geven in ons omgaan met mekaar.

Mogen de jongeren vanuit Portugal vanaf morgen – tomorrow - door het leven gaan als betere en geëngageerde mensen, maar mogen ook wij vanuit onze wekelijkse viering de kracht meekrijgen om te werken aan een solidaire en liefdevolle samenleving.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.